

Spoštovani farani!

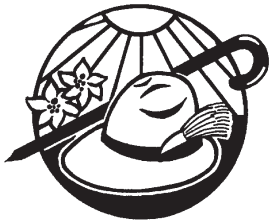
Kaj je v tem mesecu, ko so se zaprla šolska vrata in ko je nastalo zatišje tudi marsikje na delovnem mestu, bolj aktualno kot Jezusove besede: »Pojdite na samoten kraj in se nekoliko odpočijte!« S temi besedami je poslal apostole na kratek »dopust«. Ob drugih priložnostih je tudi sam zaspal v čolnu zaradi preutrujenosti. Spet drugič so Jezus in apostoli zaradi neprestanega obleganja množic sedli v čoln in odrinili od obale, da bi imeli nekoliko miru.

Bog je določil nedeljo za dan počitka in dan molitve. Po poštenem delu je torej človek tudi po Božji volji upravičen do počitka, miru, oddiha oziroma dopusta.

Ko odidemo od doma, se svojih domačih in prijateljev radi spomnimo z razglednico, telefonskim pogovorom ali samo z mislijo nanje. Danes je teh sodobnih oblik

povezanosti še več. Toliko bolj pa mora biti človek povezan s svojim največjim domačinom in prijateljem – z Bogom. To uresničujemo z molitvijo, z udeležbo pri sv. maši, z občudovanjem božjega stvarstva: planin, morja, cvetlic, živali, toplega sonca, mogočnega vetra,… Tudi starši bodo svoje otroke lažje spodbujali k občudovanju Stvarnika, ko jim bo stvarstvo tako blizu.

Tako radi zatrjujemo in rečemo drugim, da je dopust zato, da se človek odpočije, si nabere novih moči,… Telo potrebuje novih moči, zato imamo noč, nedeljo, dopust, počitnice,… Človek pa nima samo telesa, ampak tudi duha – dušo. Tudi v dušo morajo pritekati vedno nove moči, sicer se izprazni, osiromaši, nastane duhovna praznina. Čas dopustov in počitnic daje več priložnosti, da odrinemo na globoko, a žal, marsikdo ostane na površini in je dopust pravi duhovni »popust«, ko se opustijo: molitev, maša in druge oblike duhovnega življenja. Več prostega časa daje več priložnosti, da je družina skupaj, naj jo poveže tudi redna skupna molitev,… Ko obiskujemo razne kraje po domovini ali tujini, se ustavimo na božjih poteh, prejmimo zakramente, izročimo družino Mariji,…

V tem času si preprosto zaželimo postati bolj človek: ne učitelj ali učenec, ne uradnik ali plačevalec davkov, ne zdravnik ali pacient, ne policist ali udeleženec v prometu, temveč biti bolj človek, preprosto človek.

Tudi če ne bomo nikamor odšli na dopust in bomo ves poletni čas preživeli doma, si prav tako vzemimo čas za to, da zopet postanemo bolj ljudje.

Kjerkoli smo ali pa bomo, naj ne bo naše življenje le čas, ki je namenjen delu. Naj najde v njem svoj prostor tudi čas, ki ga namenimo sebi in ljudem, ki nas obdajajo. Tako bomo ohranjali in poglabljali tudi našo ljubezen do Njega, ki nas je prvi ljubil.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Kot nekakšen uvod v poletni čas so župnijsko življenje zaznamovali trije dogodki – tri žegnanja: binkoštno na Rodnem vrhu, trojiško v župnijski cerkvi in Antonovo v Podlehniku. Na vseh treh mestih smo praznovali kot župnijsko občestvo in praznovanje je hotelo prav to občestvo povezovati in narediti, da bi bilo živo v izpovedovanju vere in v občutljivosti za bližnjega ob nas. Pastoralno leto smo sklenili na predvečer dneva državnosti z zahvalno sveto mašo in srečanjem vseh župnijskih skupin.
V poletnem času, času šolskih počitnic in dopustov, pa si različna srečanja in praznovanja tudi sledijo:

- Videmsko – trojiško romanje na Ptujsko Goro, v nedeljo po prazniku ptujskogorske Matere Božje; domači praznik imenujejo »Šentvoršca«. Letos je to romanje 7. 7.. Naša župnija poskrbi za molitveno uro pred glavno sv. mašo ob 10h. Z vsemi zbranimi molimo za nove duhove poklice.

- V nedeljo po veliki maši (velikem šmarnu) pa z gorskimi farani pri Mariji tolažnici v Žetalah obhajamo »jarmek«. 18. 8. bomo tako zopet romarji; tudi sicer smo romarji skozi življenje in v domovino, za katero na omenjenih romanjih še posebej zorimo.

- Prva sobota v septembru je prav tako naš romarski dan. Takrat se bomo odpravili na sv. Gore. Bistrica ob Sotli in

hrvaški Kumrovec sta dva bližnja kraja, ob katerih bomo lažje našli pravo smer.

- Srečanje starejših faranov-krajanov načrtujemo 29. 9., na god nadangelov Mihaela, Gabriela in Rafaela.

- Prva sobota v mesecu vinotoku – oktobru, 5. 10., bo župnijski romarski dan v klasični obliki; z avtobusom bomo poromali na Pohorje: Skomarje – vasica nad Zrečami, polna kulturne zapuščine, Rogla z zelo lepo »gorsko« kapelo – romarska sv. maša,…

- Letošnje zakonce – jubilante bomo povabili na srečanje 13. 10. in se jim pridružili v njihovi skupni zahvali nebeškemu Očetu za to, da so ostali drug drugemu zvesti »v sreči in nesreči, v bolezni in zdravju, vse dni življenja«.

Za poletne dni:

»Slavi, moja duša, Gospoda. Gospod, moj Bog, zelo si velik, veličastvo in sijaj si oblekel. Ogrinjaš se s svetlobo kakor s plaščem, razpenjaš nebo kakor šotor. Studence pošiljaš v potoke, ki se pomikajo med gorami. Napajajo vse poljske živali, divji osli si gasijo žejo. Ob njih prebivajo ptice pod nebom, izmed vej se oglašajo. Naredil si luno za letne čase, sonce pozna svoj zahod. Polagaš temo in nastopi noč, v njej se plazijo vse gozdne živali. Ko vzide sonce, se zberejo in v svojih skrivališčih poležejo…« (Ps 104)

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191